

prima instanță: D. Gherasim
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, D. Pușca

nr. 2ra-735/17

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Andrei Andrusov

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Andrusov
împotriva Alei Tcaciuc cu privire la repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de către Andrei Andrusov și menținută hotărârea
Judecătoriei Bălți din 24 august 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 29 iunie 2016, Andrei Andrusov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Alei Tcaciuc cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a aflat cu Ala Tcaciuc în relații de
căsătorie până în anul 2013. În timpul căsătoriei Ala Tcaciuc i-a cauzat imense
prejudicii de ordin material, psihologic și moral, distrugând prin comportamentul
său viața de familie, cauzându-i suferințe psihice din cauza faptei de adulter de
către aceasta și nașterea copilului de la un alt bărbat, precum și faptului că dânsul a
fost înscris în certificat de naștere a copilului minor ca tatăl biologic.

Menționează că după nașterea copilului pe parcursul a trei ani el a procedat
și s-a conformat ca un autentic tată și părinte și a fost dominat de sentimente de
paternitate, sufletești și spirituale, iar aflând despre faptul că nu este tatăl biologic a
fost nevoit să învingă aceste sentimente și legături de paternitate.

Astfel, consideră că Ala Tcaciuc prin acțiunile sale i-a cauzat un imens
prejudiciu moral.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 10, 11, 14, 15, 1398,
1416, 1422, 1423 Cod civil, art. 166-168 CPC.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la Ala Tcaciuc în beneficiul lui a
prejudiciului moral în sumă de 500000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 24 august 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Andrei Andrusov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Andrusov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Indică că în dreptul național, răspunderea civilă pentru săvârșirea faptei ilicite își găsește fundamentarea în art. 14, 15, 1398 Cod civil, prin care a fost instituită obligația generală de a repara prejudiciul cauzat altuia.

Iar prevederile art. 1398 Cod civil stabilește principiul răspunderii civile pentru orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu și că omul este răspunzător nu numai de prejudiciul pe care l-a cauzat prin fapta sa, ci și de cel cauzat prin neglijență sau imprudență.

Prin urmare, consideră că practica judecătorească precum și literatura juridică au admis fără rezerve repararea oricărui prejudiciu, deci și a prejudiciului nepatrimonial, situație de drept care se regăsește în prevederile art. 15, 1422 Cod civil, deși în unele situații evaluarea în bani a prejudiciului moral este dificilă, totuși reparația pecuniară este obligatorie, așa după cum ea constituie și o reprobare morală a faptei ilicite.

Notează că prejudiciul nepatrimonial, denumit și prejudiciu moral sau dauna morală, constă într-o atingere adusă acelor valori ale individului care definesc personalitatea.

Susține că dauna morală are acest caracter în măsura în care efectele negative a faptei ilicite afectează acele atribute ale persoanei care influențează relațiile sociale - nume, onoare, reputație sau pe cele care se situează în domeniul afectiv al vieții umane, relații între soți, între părinți și copii, între prieteni, vătămări care își găsesc expresia cea mai tipică în durerea morală.

Având în vedere prevederile art. 2, 18 Codul familiei susține că soții își datorează reciproc sprijin moral și fidelitate conjugală, iar în cazul încălcării acestora pot constitui motive temeinice de divorț, totodată provocându-i celuilalt suferințe fizice sau morale.

Astfel, consideră că prejudiciul moral cauzat decurge din încălcarea gravă a obligațiilor de sprijin moral, sinceritate, fidelitate conjugală, monogamie adulter, cel vătămat fiind în drept să înainteze acțiune civilă întemeiată pe dispozițiile art. 2, 18 Codul familiei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 decembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 88).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Andrusov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Andrei Andrusov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Andrusov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Andrei Andrusov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari